09/03/2021

Η ανηψιά του Αγίου Παϊσίου μιλάει για τις στιγμές της με τον Άγιο

/ Επικαιρότητα

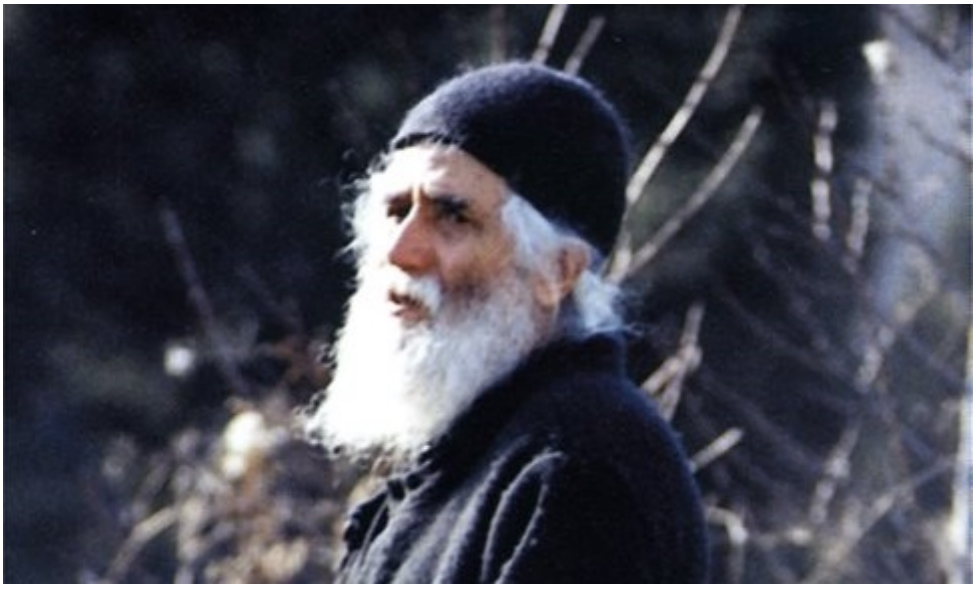

Αγνωστες πτυχές από την οσιακή βιωτή του Αγίου Παϊσίου, αλλά και μετά την κοιμησή του, περιγράφει μέσα από το ραδιόφωνο της Πεμπτουσίας η Αντωνία Εζνεπίδη ανιψιά κατά σάρκα του σύγχρονου και φωτισμένου Αγίου της Εκκλησίας μας.

Ακούστε την εκπομπή:

Σε μια κατάθεση ψυχής, η ανιψιά κατά σάρκα του Αγίου Παϊσίου, μιλάει **στην εκπομπή "Ορθόδοξες διαδρομές" και το δημοσιογράφο Δημήτρη Στρουμπάκο,** για τα δύσκολα χρόνια του Αγίου στην Κόνιτσα και το σπίτι που έμεναν όλοι μαζί μετά τον ξεριζωμό από τα Φάρασα της Μ. Ασίας, για τις τελευταίες στιγμές του στην Σουρωτή λίγες ημέρες πριν κοιμηθεί αλλά και για το Θαύμα του Αγίου στην ίδια για ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας που είχε και με την βοήθειά του έγινε καλά.

" Ο Άγιος Αρσένιος βάφτισε όλα τα αβάπτιστα παιδιά πριν φύγουν για την Ελλάδα από τα Φάρασα, και έτσι βάφτισε και τον Παΐσιο γιατί όπως έλεγε στην Γιαγιά την Χατζιχριστίνα , θέλω να αφήσω και εγώ ένα καλόγερο στο πόδι μου...και τον

ονόμασε Αρσένιο.

Στο σπίτι στην Κόνιτσα έμειναν όλοι μαζί η οικογένεια του Αγίου Παϊσίου, ακόμα και όταν παντρεύτηκε ο πατέρας μου ο Ραφαήλ, αδερφός του Αρσένιου τότε, πάλι μαζί είμαστε απλά σε ένα ξεχωριστό δωμάτιο.
Τον θυμάμαι τον θείο μου όταν είχε έρθει να φτιάξει το Μοναστήρι το Στόμιο.. ήμουν μικρό παιδάκι...ερχόταν κόσμος για να τον δει , να τον συμβουλευτεί. Θυμάμαι έναν αδύνατο καλόγερο ήταν ευκίνητος ...πηγαινοέρχονταν συχνά στο σπίτι μας και για δουλειές στο Στόμιο. Όταν έφυγε ο πατέρας μου για τον στρατό , ο Παΐσιος βοήθησε πολύ στα χωράφια, και η μητέρα μου έλεγε πώς έκανε τις δουλειές ξυπόλυτος ο Παΐσιος. Ο πατέρας μου τον μάλωνε πολλές φορές για να σπουδάσει, αλλά ο Θείος μου ο Μοναχός Παΐσιος είχε την δική του κλήση από τον Θεό.

Στην Σουρωτή ‘οταν πήγαμε με τον πατέρα μου και τα παιδιά μου, περιμέναμε ώρες στην σειρά για να τον δούμε. Δεν έκανε διαχωρισμούς ούτε στον αδερφό του και τα ανίψια του.
Λίγες ημέρες πρίν κοιμηθεί πήγα πάλι να τον δώ μαζί με τον πατέρα μου και τα παιδιά μου, ήταν ήρεμος ενώ πονούσε. Μας μίλησε με πολύ αγάπη, και ρωτούσε για το Μοναστήρι στο Στόμιο και για την Κόνιτσα. Εκείνη την περίοδο
ετοίμαζα μια εργασία για τους Μικρασιάτες από τα Φάρασα. Ενώ σκεφτόμουν τί να τον ρωτήσω, δεν ήξερα από που να αρχίσω. Αυτός καταλάβαινε τι απορίες είχα στο μυαλό μου και απαντούσε!

”Καμαρώνουμε για τον θείο μας τον Άγιο Παΐσιο, από την άλλη όμως κουβαλάμε μεγάλη παρακαταθήκη, είναι δύσκολο καθώς δεν θέλουμε να προσβάλλουμε το όνομά του. Στα παιδιά μου λέω πώς ότι πρόβλημα έχετε, να ζητάτε να σας το λύσει ο Άγιος Παΐσιος. Τον έχουμε όλοι μας στην οικογένεια μεγάλο στήριγμα. Πριν αρκετά χρόνια έκανα στην Αθήνα ένα βαρύ και μεγάλο χειρουργείο. Είχα ζητήσει από ημέρες πριν να με βοηθήσει. Λίγο πριν μπω για να χειρουργηθώ αισθάνθηκα την σκιά του του Αγίου! Πήγαν όλα καλά ευτυχώς, με φύλαξε ο Γέροντας Παΐσιος!”